

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Co/293/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113217542
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8113217542.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: Dopravný podnik mesta Prešov, a. s. o, so sídlom Bardejovská 7, Ľubotice, IČO: 31 718 922, právne zastúpeného JUDr. Ernestom Vokálom, advokátom so sídlom v Prešove, Hlavná 6 proti žalovanému: P. P., nar. XX. XX. XXXX, toho času na neznámom mieste, zastúpenému v konaní opatrovníčkou P. O., súdnou tajomníčkou Okresného súdu F., o zaplatenie 264 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 21. 08. 2014, č. k. 9C/103/2013-87 a o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Prešov zo dňa 29. 09. 2014, č. k. 9C/103/2013-95 takto jednohlasne

rozhodol:

Odvolaacie konanie v zamietavej časti o zaplatenie poštovného v sume 14,45 Eur zastavuje.

Mení rozsudok vo výroku o trovách konania tak, že žalovaný je ich povinný zaplatiť žalobcovi na účet JUDr. Ernesta Vokála, advokáta, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia 58,78 Eur a zo zaplateného súdneho poplatku 16,50 Eur do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

Zrušuje uznesenie č. k. 9C/103/2013-95 zo dňa 29. 09. 2014.

Náhradu trov odvolacieho konania žalobcovi nepriznáva.

odôvodnenie:

Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvého stupňa“) napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 264 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobu v časti o zaplatenie poštovného v sume 14,45 Eur zamietol a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 16,50 Eur na účet JUDr. Ernesta Vokála do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Rozhodnutie právne zdôvodnil ust. § 760 Občianskeho zákonníka, § 12, § 14, § 16, § 17 zákona č. 56/2012 Z. z. o cestnej doprave, § 2, § 6, § 7, § 8, § 16 zákona č. 514/2009 Z. z. o doprave na dráhach, § 142 ods. 1, § 150 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“). Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že žalovaný opakovane použil prepravnú službu Dopravného podniku mesta Prešov a. s. bez zaplatenia cestovného. V zmysle vyššie uvedených zákonných ustanovení, ako aj ustanovení Prepravného poriadku a Tarify MHD v Prešove mu tak vznikla povinnosť zaplatiť sankciu za porušenie tarifných a prepravných podmienok vo výške 33 Eur za každý prípad porušenia, t. j. 8 x 33 Eur.

O náhrade poštovného v sume 14,45 Eur súd žalobu zamietol z dôvodu, že náklady predsúdenej korešpondencie, aj keď v budúcnosti úspešného žalobcu, do náhrady trov konania, ani nákladov potrebných na uplatňovanie pohľadávky nespádajú. V konkrétnom prípade pre pohľadávku samotná

faktúra potrebná nie je, nakoľko výška sankcie je daná tarifou a o lehote na plnenie bol žalovaný poučený v zápisnici o vykonaní prepravnej kontroly.

O trovách konania rozhodol súd podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p. a úspešnému žalobcovi priznal trovy konania vo výške zaplateného súdneho poplatku za návrh 16,50 Eur. Súd v danej veci dospel k záveru, že jediným účelným nákladom, ktorý žalobcovi v konaní vznikol bolo zaplataenie súdneho poplatku. Náhradu nákladov konania spojených so zastupovaním advokáta procesný súd žalobcovi nepriznal, pretože nešlo o náklady účelne vynaložené. Súd prvého stupňa náklady zastúpenia žalobcu advokátom považoval za neúčelné po zistení, že išlo o vec typovo veľmi jednoduchú po skutkovej i právnej stránke, pričom k uplatňovaniu týchto nárokov žalobcom dochádza vzorovým návrhom, v ktorom sa menia iba identifikačné údaje žalovaného, dátum jazdy bez platného cestovného lístka, číslo dokladu o prepravnej kontrole a výška dlhu. Vyplňovanie týchto žalôb je rutinnou činnosťou nevyžadujúcou odborné znalosti.

Proti tomuto rozsudku, proti zamietavému výroku o zaplataenie poštovného v sume 14,45 Eur a proti výroku o náhrade trov konania podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Namietal, že právo účastníka konania zvoliť si právneho zástupcu je jeho ústavným právom, a preto trovy právneho zastúpenia ako celku nie je možné označiť za neúčelné. Poukázal na dôvodovú správu zákona č. 384/2008 Z. z. s účinnosťou od 15. 10. 2008 k ust. § 150 ods. 2 O. s. p., z ktorej vyplýva, že ako neprimerané je potrebné chápať minimálne dvojnásobne vyššiu sumu ako samotná istina, čo v prejednávanej veci nie je. Rovnako uviedol, že žalobca ešte pred podaným návrhom poštou zaslal žalovanému faktúry, ktoré do dnešného dňa žalovaný neuhradil, a preto žalobcovi vznikli trovy vo výške poštovného. Navrhol rozsudok v napadnutej časti zmeniť a priznať trovy právneho zastúpenia, ako aj poštovné.

Podaním zo dňa 09. 10. 2014 vzal žalobca svoje odvolanie vo vzťahu k zamietnutiu návrhu o zaplataenie poštovného v celom rozsahu späť a v tejto časti žiadal odvolacie konanie zastaviť.

Podľa ust. § 207 ods. 2 O. s. p., dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak niekto vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

Podľa ust. § 207 ods. 3 O. s. p., ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

Na základe citovaných ustanovení odvolací súd odvolacie konanie v zamietavej časti o zaplataenie poštovného v sume 14,45 Eur zastavil.

Následne odvolací súd preskúmal rozsudok v napadnutej časti v zmysle zásad upravených v ust. § 212 O. s. p. bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý úspech nemal.

Podľa ust. § 150 ods. 2 O. s. p., ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Podľa ust. § 200a ods. 1 O. s. p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000 Eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa ust. § 137 O. s. p., trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby,

ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Predmet konania, pokiaľ ide o vec samú, nepresahuje 1 000 Eur, ide teda o drobný spor, pri ktorom v súvislosti s rozhodovaním o trovách konania prichádza do úvahy aj aplikácia citovaného ust. § 150 ods. 2 O. s. p..

Podľa dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z. z. týkajúceho sa ust. § 150 O. s. p., táto zákonná úprava vychádza z Nariadenia EP a Rady (ES) č. 861/2007 zo dňa 11. 07. 2007 o tom, aby sa pristupovala k zníženiu trov, ktoré sú v drobných sporoch neprimerané voči uplatňovanej pohľadávke. V dôvodovej správe sa poukazuje na to, že v týchto konaniach niekedy trovy konania predstavujú niekoľko násobne vyššiu sumu ako samotná pohľadávka. Podľa tejto dôvodovej správy, cieľom súdnych konaní v takýchto veciach má byť vymoženie pohľadávky, s čo najnižšími nákladmi a nemôže prevažovať záujem na vedení konania z dôvodu, že ide o zaujímavé veci z hľadiska odmeny advokáta. Spoločnosti, ktoré takéto pohľadávky hromadne uplatňujú majú možnosť výberu advokáta, ktorý pristúpi na uplatňovanie a vymáhanie takýchto pohľadávok za takých podmienok, že veriteľ nebude mať žiadnu ujmu a pre advokáta stále zostanú tieto veci, vzhľadom na ich množstvo, zaujímavé. Uvádzaný text dôvodovej správy nasvedčuje tomu, že ust. § 150 ods. 2 O. s. p. sa vzťahuje na trovy právneho zastúpenia a hotové výdavky s tým súvisiace. Účelom takejto zákonnej úpravy teda bolo eliminovať trovy právneho zastúpenia pri hromadne uplatňovaných pohľadávkach a toto ustanovenie núti veriteľa splnomocneného zástupcu k hospodárnosti.

Pri úvahách o tom, či sú trovy konania neprimerané a či je tu možnosť použitia ods. 2 § 150 O. s. p. je potrebné prihliadať aj na charakter uplatňovanej pohľadávky, na okolnosti ktoré žalobcu viedli k uplatneniu práva na súde, na postoj účastníka a tiež okolnosti poskytovania právnej pomoci.

Je zrejmé, že jedným z hlavných predmetov činnosti žalobcu je pravidelná verejná cestná hromadná doprava osôb, ktorú vykonáva žalobca za odplatu. Možno prisvedčiť žalobcovi, že žalovaný mohol predísť vzniku ďalších trov po tom, čo ho žalobca vyzval na zaplatenie pohľadávky mimosúdne. Keď však pohľadávka žalobcu nebola uhradená, trovy konania súvisiace so zaplatením súdneho poplatku súd prvého stupňa správne považoval za účelne vynaložené trovy konania.

Nemožno však bez ďalšieho akceptovať, že jediným účelným nákladom, ktorý žalobcovi v konaní vznikol je zaplatený súdny poplatok za podaný návrh na začatie konania. Aj keď ide o vec typovo jednoduchú po skutkovej a právnej stránke a tieto nároky žalobca uplatňuje vzorovým návrhom, keď pracnosť jednotlivých úkonov je znížená, je potrebné zdôrazniť to, že aj príprava takéhoto návrhu si vyžaduje primeranú časovú náročnosť. Advokát je povinný venovať sa kontrole správnosti a úplnosti podania určitý čas.

Je zrejmé, že v danom prípade bol predmetom konania drobný spor vyvolaný opakovaným porušením povinnosti žalovaného cestovať v dopravnom prostriedku žalobca s platným cestovným lístkom. Vzhľadom k spomínanej zásade primeranosti priznávanej náhrady trov konania úspešnému účastníkovi, k výške prisudzovanej pohľadávky (ktorá v predmetnom konaní predstavuje 264 Eur) s odkazom na ust. § 150 ods. 2 O. s. p. je odvolací súd toho názoru, že za primerané trovy možno považovať žalobcom vyčíslené trovy konania. Žalobca v návrhu na začatie konania uplatnil a vyčíslil trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 16,50 Eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 58,78 Eur. Trovy právneho zastúpenia predstavujú odmenu právneho zástupcu za poskytnutú právnu pomoc za dva úkony právnej pomoci - prevzatie a príprava zastúpenia a podanie žalobného návrhu 2 x 21,58 Eur, spolu 43,16 Eur (§ 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov). K tejto sume sa pripočítava aj tzv. režijný paušál (§ 16 ods. 3 citovanej vyhlášky) v sume 2 x 7,81 Eur, čím celková výška odmeny právneho zástupcu žalobcu dosahuje sumu 58,78 Eur. Po pripočítaní súdneho poplatku 16,50 Eur, trovy konania u žalobcu pozostávajú zo sumy 75,28 Eur, ktorá suma je primeraná k prisudzovanej pohľadávke 264 Eur.

Odvolačný súd preto v zmysle uvádzaných záverov rozsudok vo výroku o trovách konania zmenil postupom podľa ust. § 220 O. s. p. a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov prvostupňového konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia 58,78 Eur a zo zaplateného súdneho poplatku 16,50 Eur.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O. s. p.. Žalobca náhradu trov tohto štádia konania nežiadal priznať a žalovanému vzhľadom na výsledok odvolacieho konania trovy nevznikli.

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením zo dňa 29. 09. 2014, č. k. 9C/103/2013-95 uložil žalobcovi, aby v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia zaplatil súdny poplatok za odvolanie vo výške 16,50 Eur.

V zákonom stanovenej lehote podal proti uvedenému uzneseniu odvolanie žalobca a žiadal napadnuté uznesenie zrušiť. Namietal, že súdny poplatok je za odvolanie, ktoré smeruje iba vo vzťahu k trovám konania, lebo odvolanie vo vzťahu k zamietnutiu žaloby o zaplatenie poštovného berie v celom rozsahu späť. Súdny poplatok z odvolania, ktoré smeruje iba k trovám konania a nie vo veci samej, nepodlieha poplatkovej povinnosti v zmysle zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch. Navrhol napadnuté uznesenie zrušiť.

Odvolačný súd v zmysle zásad upravených v ust. § 212 O. s. p. preskúmal uznesenie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 2 O. s. p. a zistil, že odvolanie je opodstatnené.

Podľa ust. § 5 ods. 1 písm. a) zákona č. 71/1992 Zb., poplatková povinnosť vzniká podaním návrhu, odvolania a dovolania alebo žiadosti na vydanie poplatkového úkonu, ak je poplatníkom žalobca, odvolateľ a dovolateľ.

Podľa poznámky 3 k položke 1 Sadzobníka súdnych poplatkov, poplatky podľa rovnakej sadzby sa platia i v odvolacom konaní vo veci samej.

V prejednávanej veci bol súdny poplatok vyrúbený za odvolanie, ktoré smeruje len voči výroku o trovách konania, a teda nie aj vo veci samej. So zreteľom na uvedené odvolací súd napadnuté uznesenie podľa ust. § 221 ods. 1 písm. i) O. s. p. zrušil.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.